

A ... Ítéltábla, másodfokú bíróság a) által képviselt ... (felperes címe) felperesnek - a ... és a ... által képviselt **alperes neve** ... alperes ellen bankgarancia megfizetése, stb. iránt a ... Törvényszék előtt folyamatba tett perében a 2014. június 26. napján kelt 12. G. 43.407/2013/17. számú ítélet ellen a felperes részéről 18. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A ... Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy a az alperes részére 15 napon belül 635.000 (hatszázharmincötezer) Ft perköltséget, az államnak külön felhívásra 2.500.000 (kettőmillió-ötszázezer) Ft fellebbezési illetéket fizessen meg.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete tényállásában megállapította, hogy a felperes és a perben nem álló ... között 2006. szeptember 6. napján vállalkozási szerződés jött létre, amelyben a felperesi vállalkozó vállalta a Kangali Erőmű I. és II. számú kazánja felújításának, illetőleg optimalizálásának elvégzését. Ennek megvalósítása érdekében a felperes a szintén a perben nem álló ...) céggel alvállalkozási szerződést kötött 2006. szeptember 28. napján. A Siemens (helyesen: a Türkiye Is Bankasi; a továbbiakban török bank) és az alperes közötti bankgarancia szerződés alapján az alperes 2007. február 12. napján a felperes mint kedvezményezett javára bankgaranciát bocsátott ki a Siemens Kangal projekt keretében vállalt kötelezettségei teljesítésére, számon. A garancia szövege szerint az alperesi fióktelep 908.027 € összegig nyújt garanciát, amely megegyezik a Siemenstől megkövetelt jótéjesítési bankgarancia összegével. A garancia szövege értelmében az alperes vállalja, hogy teljes egészében készpénzben és a lehívás beérkezésétől a kifizetésig terjedő időtartamra járó kamattal együtt haladéktalanul megfizeti a kedvezményezettnek a fenti összeget a ... számú bankszámlaszámára (a alperes neve számlaszáma) a kedvezményezett első olyan írásbeli felszólítására, amelyben azt állítják, hogy a vállalkozó részben, vagy egyáltalán nem tett eleget a szerződésnek. A garancia tartalmazza, hogy az igénybejelentést cégszerűen kell aláírni, illetőleg, hogy a jótéjesítési bankgarancia 2011. április 15-ig érvényes, és megszűnik, ha nem kap a fióktelep ezen időpontig írásbeli felszólítást. A szerződés rögzíti továbbá, hogy a fenti számlaszám az alperesi fióktelep előzetes írásbeli hozzájárulása nélkül nem módosítható. A jótéjesítési garancia utolsó sora azt tartalmazza, hogy az URDG 458 alkalmazandó a jelen garanciára. A peres felek között ismert volt az a körülmény, miszerint a garanciában szereplő számlaszámra utalással ténylegesen a perben nem álló ...) nyerne kielégítést, mivel a számlán zálogjoga áll fenn, az oda befolyt összeg a részére fedezetül szolgál.

A garancia kibocsátását megelőzően 2006. november 22-én a szerződés szövegét elfogadásra, illetőleg egyeztetésre az alperes részéről a felpereshez is megküldték, ahonnan az megjegyzés nélkül érkezett vissza.

A 2011. április 12-ei, a felperes részéről az alperesnek megküldött tervezetet követően, 2011. április 13-án az alperes részéről ..., banki alkalmazott telefonon megkereste a felperes részéről a lehívás kapcsán eljáró ... felszámolóbiztos, és olyan tájékoztatást adott neki, amelynek értelmében a lehívás szövegének angolul kell megtörténnie azzal, hogy ehhez képest külön egy kísérőlevelet kell a felperesnek megfogalmaznia, amely viszont lehet magyar nyelvű. A szóbeli tájékoztatás értelmében a felperesnek nyilatkoznia kell arra, hogy a partner nem teljesítette a szerződés szerinti kötelezettségvállalását, "úgy... ahogy a garanciában szerepel". Az alkalmazott által adott tájékoztatás egyéb információt nem tartalmazott. A felperes ugyanezen a napon, 2011. április 13-án a bankgarancia összegére, 908.027 €-ra vonatkozó igényt jelentett be az alperesnél. Az angol nyelvű bejelentés tartalmazta azt, hogy a Siemens a szerződéses kötelezettségét megszegte azzal, hogy a bejelentés a szerződésszegés mibenlétét nem tüntette fel. A lehívó összeghez írt magyar nyelvű kísérőlevél tartalmazta továbbá, hogy teljes összeget a felperes MKB Bank Zrt.-nél vezetett ... számú euró számlájára kéri átutalni.

Az alperes az igényt bejelentő felszámolóbiztoshoz intézett 2011. április 20-i írásbeli válaszában arról tájékoztatta a felszámolót, hogy a garanciára vonatkozó igénybejelentés szabályszerű volt, annak alapján a bank elindította a lehívás esetén alkalmazandó eljárást, és megtette a szükséges intézkedéseket a garancia alapján a fizetés teljesítésére. Egyúttal tájékoztatta arról is, hogy a garancia meghatározta azt a bankszámlaszámot, ahová teljesíteni kell, és a számlaszámot módosítani nincs lehetőségük. Tájékoztatta továbbá hogy mivel tudomással bír arról, hogy a számlára befolyt követelések az ... javára biztosítékkal szolgálnak, ezért a bankszámlaszámot is magában foglaló garancia szöveghez, illetőleg ezen megbízáshoz az alperes kötve van. A válasz értelmében az alperes csak azt a lehetőséget látta, hogy a lehívással kifizetésre került összeg a garanciában megjelölt számlán kerüljön jóváírásra. Ehhez képest, mivel a lehívó nyilatkozat értelmében az alperes nem látta, hogy a kifizetésre kerülő összeg (a felszámolás elrendelésére tekintettel) a felperest, avagy az ... Zrt-t illeti-e meg, háromoldalú egyeztetést javasolt, illetőleg a levél rögzítette, hogy a lehívással kifizetésre kerülő összeget a garanciában megadott számlán letétként őrzi az érintettek közös rendelkezéséig. A felperes 2011. április 26-án kelt levelében ismételten az általa megadott számlára történő kifizetésre hívta fel az alperest. Az alperes a 2011. május 4-én kelt levelében tájékoztatta a felperest, hogy tudomására jutott, hogy a viszont garanciát biztosító török bank részére egy törökországi bíróság a garancia fizetését ideiglenes intézkedéssel megtiltotta arra hivatkozással, hogy a Siemens álláspontja szerint a garancia lehívása tartozatlanul, rosszhiszeműen történik. Emellett ezen tájékoztatás tartalmazta azt, hogy a bankok külföldi szakértői által adott tájékoztatás alapján a lehívás nem volt szabályszerű, mivel az irányadó URDG 458 szabvány szerinti, a szerződésszegés vonatkozásában történő konkrét nyilatkozatot a lehívó nyilatkozat nem tartalmazza. Ennek alapján a garancia kifizetése nem állt módjában. Ezután a 2011. május 16-án kelt levelével a felperes az alperest a garanciában szereplő bankszámlaszámra történő utalással kifizetésre hívta el.

Az alperes a felperes részére a bankgarancia lehívás alapján kifizetést nem teljesíthet.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest elsődlegesen 908.027 € valamint ennek 2011. április 20-tól a kifizetés napjáig járó törvényes késedelmi kamata megfizetésére azzal, hogy a perértéket 272.325.177 Ft-ban jelölte meg.

Kereseti követelését elsődlegesen arra hivatkozással terjesztette elő, hogy a bankgarancia szerződés, illetőleg a megfelelően megtett lehívó nyilatkozat alapján az alperes a részére teljesíteni köteles. Elsődleges kereseti kérelme kapcsán előadta, hogy az eltérő bankszámlaszám megjelölés a számlaszám módosítása iránti kérelemnek minősül, amely elutasítása esetén az alperesnek automatikusan a garanciában szereplő bankszámlára kellett volna, hogy teljesítsen; a kifizetést emiatt nem tagadhatta volna meg. Emellett hivatkozott arra, hogy az URDG. 458 nem a jogviszony része, mivel ez a szabályozás általános szerződési feltételnek minősül, amelynek a megismerését az alperes számára nem tette lehetővé, illetőleg az URDG 20.cikk a) pontjában meghatározott, a szerződésszegés mibenlétének megjelölésére vonatkozó követelmény a szokásos szerződési gyakorlattól eltérő előírásnak minősül, amely vonatkozásában az alperest külön figyelemfelhívó kötelezettség is terhelte, amelynek nem tett eleget. A felperes hivatkozott továbbá arra, hogy maga az URDG. 458 alkalmazását előíró rendelkezés is általános szerződési feltételnek minősül, emellett hivatkozott arra, hogy ha az URDG. 458 a szerződés része lenne is, úgy a bankgarancia szerződésnek az általános szerződési feltételekhez képest speciális rendelkezése ezt felülírja, mégpedig azáltal, hogy eltérő követelményt fogalmaz meg a lehívás kötelező tartalmi kellékei vonatkozásában, és nem követeli meg a szerződésszegés mibenlétének megjelölését.

A felperes másodlagos kereseti kérelme arra az esetre vonatkozott, ha a garancia kifizetését az alperes a lehívás nem szabályszerű mivolta folytán mégis jogszerűen tagadta volna meg; úgy a fentiekkel egyező összegű kár megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Ennek alapjául pedig hivatkozott az alperes által megtévesztően megszövegezett garanciaszerződésre, amelyből a felperes számára az tűnhetett ki, hogy elég a szerződésszegés tényére hivatkoznia. Emellett hivatkozott az alperes azon megtévesztő magatartására is, amelyet a lehívás napján részére telefonon információt nyújtó alperesi alkalmazott tanúsított azáltal, hogy a lehívás tartalmára nézve úgy adott tájékoztatást, hogy abban a szerződésszegés mibenlétének megjelölése, mint kötelező kellék nem szerepelt, illetőleg annak alapján a felperes alappal gondolhatta, hogy az általa megküldött tervezet angol nyelvű megfogalmazással és kísérlével a bankgarancia kifizetésére alkalmasnak fog minősülni. A felperes kérte továbbá az alperes perköltségben történő marasztalását is.

Az alperes érdemi ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását és felperes perköltségben történő marasztalását.

Az elsődleges kereseti kérelem kapcsán az alperes a lehívó nyilatkozat alaki hibájára hivatkozott; elsősorban arra, hogy a lehívás nem a szerződésben szereplő bankszámlaszámot tartalmazta. Hivatkozott arra, hogy az alperesi figyelmeztetés megtételét követően a felperes megismételte a korábbi felhívását, majd a megfelelő bankszámlaszámra utalással már csak olyan időpontban kezdeményezte a bankgarancia lehívását, amikor is a bankgarancia időtartama lejárt. Hivatkozott arra, hogy a bankszámlaszám vonatkozásában a felperes által megtett nyilatkozat számlaszám módosítása iránti kérelemnek nem tekinthető, mivel a garancia szövege értelmében ezt a lehívás előtt kellett volna megtenni, külön kérelemmel. Utalt arra is, hogy az ilyen kérelem megléte esetén a bankgarancia időtartamának lejárta előtt az ... Zrt.-vel történő egyeztetés szükségessége folytán nem volt lehetősége arról dönteni.

Ugyancsak a lehívás alaki hibája állt fenn álláspontja szerint azáltal, hogy a felperes nem jelölte meg, hogy miben áll a Siemens szerződésszegése. Ennek kapcsán pedig hivatkozott a garancia kikötésre, amelynek értelmében az URDG 458 szokványrendszer alkalmazandó. Az URDG 458 20. cikk a) pontja kimondja, hogy meg kell jelölni azt a tény, amelyben a megbízó szerződésszegése fennáll. Utalt arra, hogy mivel a felperes ennek nem tett eleget, így a kifizetés elutasítása mindenképpen megalapozott volt. A felperesi állítással szemben hivatkozott arra, hogy az URDG 458 általános szerződési feltételnek nem tekinthető; nemzetközi szokványnak minősül, amely a szerződés fogalmi körébe nem vonható, és amelyet nem az alperes egyoldalúan határozott meg. Emellett utalt arra is, hogy maga a garancia szerződésnek nem minősül, hanem egy egyoldalú

nyilatkozat a kedvezményezett számára, amelynek folytán a kedvezményezettel jogviszonyba nem került, amely szintén kizárja az általános szerződési feltételnek minősítést. Emellett nem tette vitássá, hogy az URDG 458 szokványrendszer tartalmáról külön tájékoztatást a felperes részére nem nyújtott, utalt ugyanakkor arra, hogy a szerződés szövegét előzetesen egyeztetésre megküldte, amelyben ez a kikötés szerepelt, és a felperes, mint egy nemzetközi vállalatcsoport tagja tudhatta, illetőleg elvárható volt tőle, hogy ezen feltételeket ismerje. Emellett hivatkozott arra is, hogy az URDG ezen kikötése az általános szerződési gyakorlathoz képest eltérő szokatlan kikötésnek nem minősül.

Az alaki hibán túlmenően, másodsorban arra hivatkozott, hogy a felperesi lehívás joggal való visszaélést valósít meg, amely folytán a garancia kifizetése megtagadható. Ennek kapcsán pedig hivatkozott arra, hogy egy török bíróság ideiglenes intézkedéssel a viszont garancia kifizetését megtiltotta, mivel az alperes által vállalt garanciális biztosíték kifizetésének tényleges feltételei ténylegesen nem álltak fenn. Álláspontja szerint ebből következően megalapozottan tartotta vissza a kifizetést a család lehívás gyanúja miatt, figyelemmel azon körülményekre is, hogy a felperes a szerződésszegés mibenlétének megjelölése nélkül, illetőleg más számlaszámra utalással kérte a garancia kifizetését.

A felperes másodlagos kereseti kérelme kapcsán vitássá tette azt, hogy a felperesnek az alperes kárt okozott volna; hivatkozott arra, hogy a felperes a vele egyeztetett garancia szöveget kifejezetten elfogadta, illetőleg vitássá tette, hogy a megszővegezés kapcsán felróhatósága állna fenn. A telefonbeszélgetéssel kapcsolatosan kifejtette, hogy nem várható el az alperesi alkalmazotttól, hogy a bankgarancia lehívás pontos kellékeire vonatkozó részletes tájékoztatást adjon, illetőleg a kapott tájékoztatást a felperes sem tekintette ilyennek. Hivatkozott ugyanakkor arra, hogy az alkalmazott tájékoztatása megfelelő volt, illetőleg az alkalmazott annak során utalt arra, hogy a garancia szövege szerinti tartalommal kell a lehívó nyilatkozatnak beérkeznie.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperes részére tizenöt napon belül 1.270000 Ft perköltséget, valamint az állam javára külön felhívásra 1.500.000 Ft eljárási illetéket.

Döntése indokolásában kifejtette, hogy tekintettel a bank részéről fennálló objektív teljesítési kötelezettségre, csakis a nyilvánvaló joggal való visszaélés esetében tagadható meg a teljesítés, a garancia összegét lehívó nyilatkozat kötelező tartalmi kellékei a bank által fokozott szigorúsággal vizsgálándók.

A bankszámlaszám megjelölése körében kifejtette azon álláspontját, mely szerint az eltérő számlaszám megjelölése folytán a garanciában meghatározott nyilatkozattól eltérő nyilatkozatot tett a felperes, amely alapján a lehívás nem volt teljesíthető. Megalapozottnak találta azon felperesi hivatkozást, mely szerint ezen lehívó nyilatkozat egyúttal a számlaszám módosítása iránti kérelemnek is tekintethető. Figyelemmel azonban arra, hogy a garancia szövege az alperes előzetes írásbeli hozzájárulását követeli meg a módosításhoz, a felperes az ilyen nyilatkozat megtételével azt a kockázatot vállalta, hogy az általa két nappal a határidő lejárta előtt meg tett nyilatkozat folytán a bankszámlaszám módosítása iránti kérelme kedvezőtlen elbírálása esetén az új, megfelelő számlaszámot tartalmazó kérelme nem minősül majd határidőben érkezettnek. Kiemelte, hogy az alperesnek e vonatkozásban nyilvánvaló egyeztetési kötelezettsége állt fenn az ... Zrt.-vel. Ezt követően pedig a felperes csupán 2011. május 16-án kérte a garancia szövegének megfelelően, az ott meghatározott bankszámlára történő utalást, amely kérelme a vállalt időtartam elteltére figyelemmel elkésztettnek minősül.

A szerződésszegés mibenlétének feltüntetése körében egyrészt kifejtette azon álláspontját, hogy a garancia megszővegezésére, illetőleg ezen kikötésnek szerződésben elfoglalt helyére is tekintettel az

URDG 458 szokványrendszer kikötése az alperes által alkalmazott szerződési feltételnek minősül. Ezt megerősíti azon alperesi előadás is, amely szerint nem minden esetben, de rendszeresen tartalmazza az általa megszövegezett garancia ezt a kikötést. Rögzítette, hogy az alperes által előre meghatározottság a perben nem volt vitatott azzal, hogy a konkrét szerződéses rendelkezés egyedileg történő megtárgyalását, az alperes a bizonyítási teherre történő kioktatás után nem igazolta. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a peres felek egyező előadása alapján megállapította, hogy a teljes garancia szöveg egyeztetése megtörtént, az a felperes részére is megküldésre került - amit a csatolt, 2006. november 22-nél megküldött levél is alátámaszt -és azt a felperes ekként elfogadta. Az 1959. évi IV. tv. (a továbbiakban: Ptk.) 205/B. § (2) bekezdése tekintetében megállapította, hogy az alperes külön, figyelemfelhívó tájékoztatást nem igazolt, azonban az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a nemzetközi jogviszonyra is tekintettel nem minősülhet a szerződéses szokástól lényegesen eltérőnek, az alperes által kiadott garanciában az URDG 458 alkalmazásának kikötése. Ezen érvelés alapján azt állapította meg, hogy ezen kikötés a szerződés részévé vált.

Másrészről nem találta megalapozottnak azon felperesi hivatkozást, amely szerint maga az URDG szabályrendszere általános szerződési feltételnek minősülne a jogviszonyban, és 20. (a) cikk 2. pontja, mint a szokásos gyakorlattól eltérő rendelkezés, kifejezett figyelemfelhívás hiányában ne lenne a szerződés része. Kifejtette azon álláspontját, hogy az általános szerződési feltételnek, csakis az egyik fél által egyoldalúan használt kikötés minősülhet, amely megfogalmazásával az azt használó fél érdekét szolgálja. Ehhez képest az URDG 458 a Nemzetközi Kereskedelmi Kamara által írásba foglalt tényleges szokások rendszere, amely a felszólításra fizetendő garancia esetében valamennyi résztvevő jogait egyformán biztosítja, illetőleg valamennyi résztvevő érdekében állít szabályokat. Figyelemmel arra, hogy az általános szerződési feltételnek a felperes által hivatkozott hazai szabályozása az erőfölényben lévő szerződő fél által egyoldalúan meghatározott feltételekkel való visszaéléseit hivatott megakadályozni, az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a külön figyelemfelhívás követelménye az ettől eltérő természetű szabályrendszer vonatkozásában, azzal szemben, nem támasztható. Álláspontja szerint az URDG 458 általános szerződési feltételként nem azonosítható, jogszabályra jellemző természettel bír azzal, hogy alkalmazást a felek megfelelő kikötésével, alávetésével nyerhet. Megállapította, hogy az URDG 458 a garancia részét képezte; az URDG 458 szokványrendszer 20 (a) cikk 2. pontja értelmében pedig a lehívás feltétele volt a szerződésszegés mibenlétének megjelölése, amelyet a felperes nem vitásan nem teljesített.

Nem találta megalapozottnak a felperes azon hivatkozását, hogy a garancia szövegében szereplő feltétel és az általános szerződési feltétel rendelkezései egymástól eltérnek és ezért a garancia szövege válna a szerződés részévé, figyelemmel a régi Ptk. 205/C. §-ra. Álláspontja szerint az URDG 458 szokvány nem minősül általános szerződési feltételnek, illetőleg a garancia szövegében meghatározott a szerződésszegésre hivatkozáshoz, mint kötelező tartalmi kellékhez képest, amellet egyértelmű többlet követelményként értelmezhető a szerződésszegés mibenlétének meghatározása, mint követelmény; ekként az URDG 458 szokvány rendelkezései nem állnak ellentétben a garancia szövegével.

A joggal való visszaélés tekintetében kifejtette, hogy önmagában az ideiglenes intézkedést elrendelő végzés, mint nem érdemi határozat ennek megállapítása alapjául nem szolgálhat, ahogy a felperesi lehívó nyilatkozat alaki hibái sem ebben a körben bírálандók el. Megjegyezte továbbá, hogy az alperesnek a bankgarancia időszakában kellett teljesítenie a kiutalást, az ezen időszokban tudomására jutott információk alapján kellett megítélnie a joggal való visszaélés esetleges meglétét, így az ezt követően történt események jelentőséggel nem bírhatnak.

A felperes másodlagos kereseti kérelmét azért nem találta alaposnak, mert álláspontja szerint a garancia szövege, illetőleg az URDG 458 ehhez képest, emellett többlet tartalmat is megkövetelő kikötése között megtévesztő szövegezés, mint alperesi károkozó magatartás nem állapítható meg. Ezt meghaladóan alaposnak találta azon alperesi hivatkozást is, amely szerint a felperes, mint egy nemzetközi vállalatcsoport tagja, az adott jogviszonyban tisztában kellett, hogy legyen URDG 458 többlet tartalmával, illetőleg alkalmazásának jelentőségével. Álláspontja szerint a fentiekből kitűnően a kár nem az alperes által megfogalmazott megtévesztő szerződés szövegéből ered a felperesre nézve, hanem abból, hogy a felperes az általa nem megfelelően értelmezett szerződésszöveg alapján nem megfelelő tartalmú lehívó nyilatkozatot tett.

Nem találta megállapíthatónak az alperesi felróható, károkozó magatartást a 2011. április 13-i telefonbeszélgetés tartalma miatt sem. A telefonbeszélgetés tartalmából egyértelműen megállapította, hogy a felperes telefonon történő, alperes általi megkeresésére a felperes által előzetesen beadott tervezetthez képest azért került sor, hogy a felperes angol nyelven adja be a lehívó nyilatkozatot egy magyar nyelvű kísérőlevéllel. Megállapította, hogy a felperes ehhez képest más, őt félrevezető információt nem kapott. A felperes nem vonhatott le arra következtetést a beszélgetés tartalmából, hogy a szerződésszegés mibenlétét nem kell megjelölnie, és arra sem, hogy a garanciában foglaltaktól eltérő számlaszámra utalás kérése megfelelő lesz. Kiemelte, hogy a telefonbeszélgetés anyagából az volt megállapítható, hogy az alkalmazott arról tájékoztatta a felperest, hogy úgy kell megtenni a nyilatkozatot, ahogy az garancia szövegében szerepel.

Rögzítette, hogy a garancia kifizetésének feltételei a garanciában meghatározott időtartam alatt a fentiek szerint nem álltak fenn, álláspontja szerint közömbös az alperesnek a bankgarancia időszaka lejártát követően tett további nyilatkozata, illetőleg tájékoztatása, figyelemmel arra is, hogy a bankgarancia időszakában megtévesztő tájékoztatást a felperes felé nem tett.

Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, amelyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását akként, hogy a ... Ítéletábra kötelezze az alperest 908.027 € és ezen összeg 2011. április. 20-tól a kifizetésig terjedő időszakra járó késedelmi kamata megfizetésére elsődlegesen a Ptk. 313. §-a és 300. § (1) bekezdése, másodlagosan a Ptk. 4. § (1) és (4) bekezdése, valamint a 205. § (3) bekezdése megsértése miatt a Ptk. 339. §-a alapján.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletében iratellenesen állapította meg, hogy a garanciát lehívó nyilatkozatban jelölte meg a felperes számlaszámot. Ezzel szemben - az alperes instrukcióinak megfelelően - egy önálló, a lehívástól formálisan is különálló levélben jelölte meg számlaszámot. Mivel a lehívásban semmilyen számlaszám nem szerepelt, a lehívás nem lehetett rossz a számlaszám miatt. Ezért álláspontja szerint logikailag hibás az ítélet ezzel kapcsolatos megállapítása. Tekintettel arra, hogy az elsőfokú ítélet elfogadta, hogy a felperes két jognyilatkozatot tett egyidejűleg, akkor ezt a két jognyilatkozatot értékelni is külön - külön kell, és a módosítási kérelem elbírálásának teljesen függetlennek kell lennie a lehívás elbírálásától. Ez az okmányszigorúság elvéből is következik: a banknak azt kell megvizsgálni, hogy az a dokumentum, amellyel lehívta a kedvezményezett a garanciát, megfelelő-e. Az, hogy egyébként a kísérőlevél milyen számlaszámot tartalmaz, nem a lehívás vonatkozásában értékelendő, hanem attól külön. Kiemelte, hogy az alperes arról tájékoztatta a felperest, hogy mivel "a számlaszámot ilyen módon módosítani nincs lehetőségünk, (...) a magunk részéről csak azt a lehetőséget látjuk, hogy (...) a kifizetésre kerülő összeg a garanciában megjelölt számlán kerüljön jóváírásra.". Ezt meghaladóan ezen levelében az alperes még azt is állította, hogy a "kifizetésre kerülő összeget a garanciában megadott számlán letétként őrzi az érintettek közös rendelkezéséig."

Vitatta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, mely szerint az URDG alperes általi kikötése általános szerződési feltételnek minősül, de maga az URDG nem tekinthető általános szerződési feltételnek. Álláspontja szerint nem attól lesz egy rendelkezés általános szerződési feltétel, hogy az kizárólag "az azt használó fél érdekét szolgálja.". Egy tisztességes, tehát érvényes általános szerződési feltételnek ugyanis, - annak ellenére, hogy alkalmazásáról az egyik fél a másik közreműködése nélkül dönt - kiegyensúlyozottan kell szabályozni a felek érdekeit. Másképpen mondva, egy általános szerződési feltételnek nem az a funkciója, hogy rá lehessen kényszeríteni a másik félre a csak az egyik fél érdekeit szolgáló rendelkezéseket, hanem az, hogy a szabványosítás révén gyorsítsa meg a szerződéskötést. Az URDG a Ptk. 205/A.§ § (1) bekezdésében megfogalmazott mindkét követelményt teljesíti, hiszen az alperes szisztematikusan és anélkül alkalmazza, hogy annak bármelyik rendelkezését egyedileg megtárgyalták volna a felek. Ebből pedig az következik, hogy az URDG-nek mindazon feltételei, amelyek nem minősülnek szokásnak, csak és kizárólag általános szerződési feltételként válhatnak a garancia- jogviszony részévé.

Fenntartotta az elsőfokú eljárásban előterjesztett álláspontját azzal kapcsolatban, hogy az URDG 20. cikkelyének (a) pontja nem minősül szokásnak tekintettel arra, hogy szokásnak a köztudomású és ténylegesen egységes gyakorlatot lehet csak tekinteni. Mivel azonban biztosan nem az az egységes és köztudomású gyakorlat, hogy a lehívásban meg kellene jelölni a szerződésszegés típusát is, a hivatkozott rendelkezés nem lehet szokás.

Vitatta az URDG jogszabályi természetét, rámutatott, hogy az URDG hivatalos kommentárja is szerződéses természetűnek tekinti az URDG -t, álláspontja szerint az URDG olyan általános szerződési feltételnek minősül, amelyet szabványosított garancia- jogviszonyok létrehozása céljából dolgozott ki a Nemzetközi Kereskedelmi Kamara, és amit nyilvánosan alkalmazni ajánl a garantőrök számára.

Hangsúlyozta, hogy az URDG 20. cikkely (a) pontjában írt azon rendelkezése, hogy a lehívásban kell kijelenteni, hogy a kötelezett szerződést szegett, de azt is meg kell jelölni, hogy miben áll ez a szerződésszegés, egy olyan rendelkezés, amelyet az URDG-n kívül használatban lévő szokványok egyike sem tartalmaz, és a magyar joggyakorlatban sem találkozni hasonlóval. Ez szokatlan kikötésnek minősül a Ptk. 205/B. § (2) bekezdése alapján, amelyről az alperesnek külön is tájékoztatnia kellett volna a felperest. Különösen indokoltá és szükségessé tette volna a figyelemfelhívást az a körülmény, hogy a lehívás módjáról és tartalmáról a garancia kifejezett - és URDG -től eltérő - rendelkezést tartalmaz.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletében akként foglalt állást, hogy "a garancia szövegében meghatározott, a szerződésszegésre hivatkozáshoz, mint kötelező tartalmi kellékhez képest, amellét egyértelmű többlet követelményként értelmezhető a szerződésszegés mibenlétének meghatározása, mint követelmény; az ellentétben a garancia szövegével nem áll.". Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet azért helytelen e tekintetben, mert nem tesz különbséget "ellentét" és a "eltérés" között. Az ítéletből ugyanis az derül ki, mintha kifejezett ellentétben kellene állnia a garancia szövegének és az URDG szövegének ahhoz, hogy a garancia legyen alkalmazandó. Ehelyett a Ptk. 205/C.§-a úgy rendelkezik, hogy ha eltér egymástól az általános szerződési feltétel és az egyedi feltétel, akkor az utóbbi válik a szerződés részévé. A Ptk. tehát eltérésről és nem ellentétről beszél, az pedig egészen biztos, hogy a garancia szövege és az URDG 20. Cikkely (a) pontja eltér egymástól. Az eltérés abból is megállapítható, hogy a felperesi lehívás a garanciában szereplő feltételnek egyértelműen megfelelt, az URDG 20. cikkely (a) pontjának viszont nem felelt meg.

Álláspontja szerint az elsőfokú ítéletnek a csalárd lehívással kapcsolatos megállapításai helytállóak.

A török bíróság ideiglenes intézkedése a viszont- garanciából történő kifizetést tiltotta meg, ám ez a felperes jogait nem érinti, mert semmilyen módon nem fél a viszontgarancia - jogviszonyban.

A másodlagos kereseti kérelem tekintetében kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság álláspontja azért téves, mert nem attól vált megtévesztővé a garancia szövege, hogy kifejezetten ellentétben állt volna az URDG-vel, hanem attól, hogy eltért tőle, mivel azt a látszatot keltette, hogy a lehívásban elegendő kijelenteni, hogy a Siemens szerződést szegett. Álláspontja szerint az URDG azokat - és csak azokat - a kérdéseket szabályozza, amelyeket a garancia főszövege nem. Miután viszont a garancia főszövege pontosan elmondta, hogy milyen lehívás esetén teljesít kifizetést az alperes, a felperesnek nem kellett gyanút fognia a tekintetben, hogy vajon az URDG nem szabályozza-e eltérően a lehívás feltételeit.

Sérrelmezte, hogy az elsőfokú bíróság helytelen következtetést vont le a telefonbeszélgetésből. Az alperes ugyanis telefonon azt a tájékoztatást adta, hogy "szó szerint (úgy kell megtenni a lehívást), ahogy a garanciában szerepel." Ez a tájékoztatás egyértelműen a garanciának arra a mondatára utal, amely szerint a felperesnek azt kell angolul kijelentenie, hogy a Siemens nem tett eleget a biztosított szerződésnek. Azt a fordulatot ugyanis, hogy "szó szerint" kell követni garancia szövegét, nem lehet az URDG-re történő bármilyen utalásnak érteni. Ha az alperes az URDG-re akart volna utalni, akkor egyszerűen azt mondta volna, hogy a lehívást úgy kell megtenni, hogy megfeleljen az URDG-nek. Az, hogy az alperes valóban félrevezető tájékoztatást adott, abból is világosan látszik, hogy amikor a felperes - az alperessel való telefonos konzultáció után - megtette az angol nyelvű lehívást, akkor az alperes úgy válaszolt, hogy „a garanciára vonatkozó igénybejelentés szabályszerű volt, a bankgarancia feltételeinek megfelelt”.

Bankszámlaszám tekintetében kiemelte, hogy a számlaszám kifejezetten nem a lehívásban szerepelt, hanem az azzal együtt megküldött kísérőlevélben. Álláspontja szerint ez eleve kizárja, hogy a lehívás a számlaszám miatt legyen hibás, hiszen a lehívás nem tartalmazott számlaszámot. Másrészt, amikor az alperes azt mondta, hogy "kérném, hogy ezzel (ti. a lehíváshoz) egy kísérőlevelet is állítson ki, és a kísérőlevélben tüntesse fel, hogy hova kéri az összeget átutalni," akkor ebből a felperes okszerűen következtethetett arra, hogy bármilyen számlaszámot megjelölhet a kísérőlevélben, mert ez nem a lehívás sorsát befolyásolja, hanem azt, hogy hová érkezik, majd a pénz.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság, érdemben helyes ítéletét kérte helybenhagyni és a felperest az alperes másodfokú perköltségében marasztalni.

Kiemelte az első fokon már előadott azon álláspontját, hogy az alperesnek az okmányszigorúság elve alapján rendkívül szigorúan kellett vizsgálnia a bankgarancia nyilatkozatban meghatározott alaki feltételek fennállását. Álláspontja szerint, amennyiben a bankgaranciában foglalt feltételek és formai követelmények maradéktalanul nem valósultak meg, vagy ellentmondás áll fenn, a fizetést a garantőr bank megtagadja. Figyelemmel a garancia nyilatkozatban megjelölt bankszámlaszám biztosítéki jellegére egyértelmű volt, hogy kiemelt jelentősége van annak, hogy egy esetleges lehívás esetén kizárólag a garanciában megjelölt számlaszámra történjen a teljesítés, ne pedig bármilyen más bankszámlaszámra. Álláspontja szerint a nyilatkozatot és a kísérőlevelet együtt kell értékelni, mégpedig lehívási nyilatkozatként. Ezt támasztja alá formailag az elnevezése is, figyelemmel arra, hogy a kísérőlevél a nyilatkozat melléklete volt, ahhoz kapcsolódott. A felperes maga sem tekintett úgy a két iratra, mint különálló kérelmekre. Ezt támasztja alá a 2011. április 26-i levele, amelyben a felszámolási eljárás megindulásával indokolta, hogy miért más számra kéri a teljesítést. A felperesnek tudnia kellett, hogy két nappal a lejárát előtt egy módosítás nem

kivitelezhető. Egy ilyen kérelem teljesítése nem pusztán adminisztratív módosítást jelentett volna a garancia feltételeiben, ezért egy ilyen irányú kérés vizsgálata nyilvánvalóan hosszabb időt vett volna igénybe. Kiemelte, hogy az igénybejelentésben megjelölt bankszámlaszám azért sem értelmezhető bankszámlaszám-módosítás iránti kérelemnek, mert az nem a lehívást megelőzően érkezett az alpereshez. Hangsúlyozta, hogy a nyilatkozatot és kísérőlevelet, egymástól függetlenül elbírálni nem lehet, az logikai képtelenség. Ellentmondó kérelem esetén a garantőr jogosult megtagadni a lehívás teljesítését.

Fenntartotta azon álláspontját, hogy az igénybejelentés nem felelt meg az URDG 20. cikkely a) pontjában foglaltaknak, mert a felperes nem jelölte meg, hogy miben áll a Siemens szerződésszegése. Álláspontja szerint amennyiben a felperes érvelését elfogadnánk, az megkérdőjelezné a nemzetközi szerződési, illetve kereskedelmi kapcsolatok alapjait, az eddig közös minimumként értelmezett szabályrendszereket, amelyekben bízva a felek egymással jogviszonyt létesítenek, ezekre a szokványokra tett egyszerű utalással. Hangsúlyozta, hogy az URDG szokvány, és annak 20. cikke nem lehet általános szerződési feltétel, hanem egy nemzetközi szokvány, így annak szabályai hivatkozás útján minden további nyilatkozat nélkül a szerződés részévé váltak. Rögzítette, hogy az URDG 458 szokvány 1. cikkelye akként rendelkezik, hogy az URDG 458 szokvány rendelkezéseit alkalmazni kell minden olyan fizetési felszólításra szóló garanciára és annak módosítására, amely tartalmazza, hogy az URDG 458 rendelkezései vonatkoznak rá. Ez esetben az URDG 458 rendelkezései kötelező erővel bírnak valamennyi félre, kivéve, ha a garancia az ettől való eltérésre kifejezett rendelkezést tartalmaz.

Álláspontja szerint a Ptk. 205/A. § (1) bekezdésében írt törvényi definíció szerint sem minősülhet az URDG általános szerződési feltételnek. Az URDG nem „szerződési feltétel”, hanem nemzetközi szokvány. Az alperesi bank kötelezettségvállaló nyilatkozata, melyben az URDG szokványra történő hivatkozás van, nem szerződés, hanem egyoldalú nyilatkozat. Ezért az a fogalmi elem sem valósul meg, miszerint azt az egyik fél "több szerződés megkötése céljából" határozza meg. Egyetértett az ítéletben foglalt azon levezetéssel, mely szerint "az általános szerződési feltételek hazai szabályozása az erőfölényben lévő szerződő fél által egyoldalúan meghatározott feltételekkel való visszaéléseit hivatott megakadályozni, a külön figyelemfelhívás követelménye az ettől eltérő természetű szabályrendszer vonatkozásában, azzal szemben nem támasztható". Kiemelte, hogy az URDG 458 szokványt nem az alperes határozta meg, hanem egy nemzetközi szervezet (ICC) foglalta írásba, tette hozzáférhetővé és vált széles körben alkalmazandóvá, amely a garancia-ügyletekben részt vevő felek jogait és kötelezettségeit egyaránt, kiegyensúlyozottan figyelembe véve szabályozza.

A garancia szövege egy utaló szabályt alkalmazott, amely felhívta az URDG szabályainak alkalmazását. Ezen felhívó rendelkezés alapján a garancia és az URDG 458 szokvány rendelkezéseit egységesen kell kezelni. Fenntartotta azon álláspontját, hogy a garancia szövege és az URDG semmilyen ellentmondást, eltérést nem tartalmaz. Álláspontja szerint a lehívás azon feltétele, hogy a Siemens részben vagy egészben ne tegyen eleget a szerződésnek, nincs ellentmondásban azzal, hogy a szerződésszegés mibenlétét meg kell adni. Még ha ellentétes is lenne a garancia szövege az URDG-val, akkor is az URDG élvezne elsőbbséget, figyelemmel az URDG 1. cikkelyére.

A csalárd lehívás tekintetében megismételte az elsőfokú eljárásban általa előadottakat.

A felperes másodlagos keresete tekintetében egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletével. Álláspontja szerint a „kárt” nem az alperes mulasztása, hanem éppen a felperes saját felróható (nem kellően

körültekintő) magatartása okozta. Ahogy korábban kifejtette nincs ellentmondás a garancia szövege és az URDG között. Ezt meghaladóan a garancia kibocsátása előtt a felperes átnézte garancia szövegét, amely mindössze egy 1 oldalból álló dokumentum. A felperes észrevétel nélkül elfogadta a kibocsátott garanciát. Ezt követően több mint négy éven át nem kifogásolta a rendelkezésére bocsátott bankgarancia szövegét, nem jelezte, hogy bármely rendelkezése számára nem egyértelmű. Amennyiben a garancia egyértelmű megszővegezése ellenére a felperes nem vizsgálta meg az URDG 458 szokvány rendelkezéseit, ezen magatartás a felperesnek felróható. Tekintettel arra, hogy a garancia lehívására a garancia lejártá előtt 2 nappal került sor, a felperesnek tisztában kellett lennie azzal, hogy annak orvoslására már nem lesz lehetősége.

A telefonos egyeztetéssel kapcsolatban előadta, hogy a szerződéses együttműködés keretében tanácsadásra az alperes semmiképpen nem köteles. Utalt továbbá arra, hogy a beszélgetésből egyértelműen az derült ki, hogy az alkalmazott többször is elmondta, hogy úgy kell megtenni a lehívást, ahogy az a garanciában szerepel. Továbbra is vitatta a kár összegszerűségét, amit álláspontja szerint a felperes nem bizonyított, és nem látta igazoltnak, hogy a felperes egyáltalán szenvedett-e el kárt, és ha igen, akkor az megegyezne a lehívás összegével.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és abból helyes jogi következtetéseket vont le. A fellebbezés kapcsán a ... Ítélet tábla az alábbiakra mutat rá:

A ... Ítélet tábla nem ért egyet az alperes elsőfokú eljárásban kifejtett azon álláspontjával, hogy a bankszámla számának megjelölése minden bankgarancia kötelező feltétele, mert e nélkül a garantőr bank nem tudna fizetési kötelezettségének eleget tenni. Egyrészt a kedvezményezett oldalán bármely jogalany szerepelhet, olyan is, akinek nincs bankszámlája, másrészt a rendelkezés hiányában a Ptk. XXIV. fejezetének a teljesítésre vonatkozó diszpozitív szabályai alkalmazandók, különös tekintettel a pénztartozás teljesítésére vonatkozó szabályokra. A bankgarancia önálló kötelezettségvállalás, olyan szerződést biztosító mellékkötelezettség, amelyben a bank kötelezettsége az általa megszabott feltételekhez igazodik. A Ptk. 199. §-a értelmében az egyoldalú nyilatkozatokra - ha a törvény kivételt nem tesz - a szerződésre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni. Figyelemmel kell azonban lenni arra is, hogy a bankgarancia esetében hárompólusú jogviszonyról van szó, amely két szerződéses kapcsolaton alapul. Egyrészt a szerződés a jogosult és a kötelezett között jön létre, míg a bankgaranciára mint mellékkötelezettség teljesítésére irányuló megállapodás az előző szerződés kötelezettje és a bank között jön létre. A jogosult a két szerződés alapján a feltételek teljesülése esetén a bankkal szemben léphet fel igényének érvényesítése végett. Ez a perbeli esetben sincs másként, még akkor sem, ha a külföldi elemre tekintettel a kötelezett (Siemens) helyett a kötelezett megbízásából eljáró és viszontgaranciát kibocsátó bank a megbízó a bankgarancia kibocsátása tekintetében. Az alperesi bank a török bank megbízásából bocsátott ki bankgaranciát. Bár a bankgarancia önálló kötelezettségvállalás, de nem hagyható figyelmen kívül, hogy egyben a kötelezett (Siemens) mellék kötelezettségének teljesítésére irányul. Ennek megfelelően a bankgarancia kibocsátására a megbízási szerződés teljesítése körében került sor. A bankgaranciát kibocsátó nem önkényesen, hanem megbízási szerződésnek megfelelően tartozik kibocsátani bankgaranciát. A kedvezményezett jogalanya, de nem szerződő fele a bankgaranciának, nem vesz részt a bankgarancia feltételeinek kialakításában. A bankgarancia tartalma a megbízóra (a kötelezettre) és a bankra tartozik. Ha a kedvezményezettnek nem felel meg a bankgarancia tartalma, úgy nem élhet szerződésmódosítással, lévén hogy ez a jog a szerződő megbízót (kötelezettet) illeti meg. Ha a kedvezményezett számára nem megfelelő a bankgarancia tartalma, úgy azt nem köteles elfogadni, és ennek konzekvenciáját a

mellékkötelezettség teljesítetlensége körében vonhatja le. (Pl. nem megfelelő bankgarancia esetén nem köti meg a kötelezettel a vállalkozási, alvállalkozási stb. szerződést.).

A Ptk. 205. § (2) bekezdése szerint a szerződés létrejöttéhez a feleknek a lényeges, valamint a bármelyikük által lényegesnek minősített kérdésekben való megállapodása szükséges. Nem kell a feleknek megállapodniuk olyan kérdésekben, amelyeket jogszabály rendez. Figyelemmel a peres felek által nem vitatott körülményekre az volt megállapítható, hogy az alperes által a kibocsátott garanciavállalás kifejezetten megjelölte azt a bankszámlaszámot, amelyre az alperesnek teljesítenie kellett a garancia lehívása esetén. Ezen feltétel olyan lényeges feltétel volt, ami nélkül nyilvánvalóan nem jött volna létre az alperes garanciavállalása, figyelemmel arra, hogy ennek hátterében különböző megállapodások voltak és az ... Zrt. érdekeit biztosította ezen kikötés. Ennek megfelelően az alperes csak azon bankgarancia lehívásra volt köteles fizeteni, ami ezen bankszámlaszámra kérte a teljesítést. A felperes álláspontja szerint a bankszámlaszám eltérő megjelölése egy módosítási javaslat volt, ami nem volt része a bankgarancia lehívásának, a módosítási javaslat nem az angol nyelvű bankgarancia lehívásban, hanem a magyar nyelvű kísérőlevélben szerepelt. Ekként álláspontja szerint a két nyilatkozatot külön kellett volna az alperesnek értékelni. A ... Ítéltábla álláspontja szerint függetlenül attól, hogy a garancia lehívására az angol nyelvű lehívásban, míg a bankszámlaszám eltérő megjelölésére a magyar nyelvű kísérőlevélben került sor a két nyilatkozatot együtt, összefüggésében kell értékelni. Ténylegesen azt a kérdéskört kell vizsgálni, amit a felperes a fellebbezésében felvetett, azaz hogy az alperes teljesíthetett volna-e a bankgarancia vállalásban megjelölt bankszámlaszámra, függetlenül a felperesi módosítási javaslattól (eltérő bankszámla szám megjelölése). A Ptk. 277. § (4) bekezdése szerint a felek a szerződés teljesítésében együttműködésre kötelesek. A kötelezettnek a szerződés teljesítése érdekében úgy kell eljárni, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, a jogosultnak pedig ugyanilyen módon elő kell segítenie a teljesítést. Ugyanezen szakasz (5) bekezdése értelmében a felek a szerződés teljesítését érintő minden lényeges körülményről kötelesek egymást tájékoztatni. Ennek megfelelően a bankgarancia teljesítése érdekében a felperesnek is úgy kellett eljárnia, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, azaz elő kell segítenie az alperes teljesítését. A felperes eltérő bankszámlaszám megjelölése akként volt értékelhető, hogy az alperes szerződésszerű teljesítését kizárólag az általa megjelölt új bankszámla számon kívánja elfogadni. Amennyiben az alperes a bankgaranciában megjelölt bankszámlaszámra teljesített volna, úgy felvállalta volna annak kockázatát, hogy a felperes ezt nem fogadja el szerződésszerű teljesítésnek és ennek konzekvenciáit vele szemben érvényesíti. A felperes csak és kizárólag a bankgaranciában szereplő bankszámlaszámra történő teljesítésre hívhatta le a perbeli bankgaranciát, figyelemmel arra, hogy ez a bankgarancia lényeges feltétele volt, amit az alperesi banknak az okmányszigorúság elvéből következően vizsgálnia kellett. Az eltérő bankszámlaszám megjelölése miatt a bankgarancia lehívása alaki hibában szenvedett, ezért az elsőfokú bíróság megalapozottan állapította meg, hogy a felperes elsődleges keresete már önmagában ezen hiba folytán nem megalapozott.

A ... Ítéltábla álláspontja szerint a Nemzetközi Kereskedelmi Kamara által írásba foglalt URDG 458. számú szokvány nem általános szerződési feltétel. A Ptk. 205/A § (1) bekezdése szerint általános szerződési feltételnek minősül az a szerződési feltétel, amelyet az egyik fél több szerződés megkötése céljából egyoldalúan, a másik fél közreműködése nélkül előre meghatároz, és amelyet a felek egyidejűleg nem tárgyaltak meg. A törvényi definícióból egyértelműen megállapítható, hogy olyan általános feltételekről van szó, amit az egyik fél, jelen esetben az alperes egyoldalúan, a másik fél közreműködése nélkül előre meghatározott. Azt kell megvizsgálni, hogy az URDG 458. számú szokványt az alperes határozta-e meg. Nem az alperes volt, aki ezt a feltételrendszert kidolgozta, hanem a Nemzetközi Kereskedelmi Kamara, ezért általános szerződési feltételről az URDG 458.

számú szokvány esetében nem beszélhetünk. Ezt meghaladóan tekintettel arra, hogy a felperesi kedvezményezett a bankgarancia tekintetében nem szerződő fél, ezért az alperesi banknak a bankgarancia kibocsátása körében nem is kellett egyedileg megtárgyalni semmilyen feltételt a felperessel, függetlenül attól, hogy a bankgarancia tervezet a felperes részére megküldésre került. Az URDG 458. számú szokvány jogi természetére nézve a ... Ítélet tábla elfogadta a felperes azon álláspontját, hogy ez a Nemzetközi Kereskedelmi Kamara által kidolgozott szerződéses természetű szabályrendszer, amelyet a szabványosított garancia- jogviszonyok létrehozása céljából a dolgoztak ki. Ez azonban nem változtat azon a tényen, hogy a szokvány nem általános szerződési feltétel.

A garancia kiköti, hogy az URDG 458 szabályai alkalmazandók rá. A lehívásnak ezért meg kell felelnie az URDG 458 szokvány 20. a.) pontnak, azaz a lehívást tartalmazó nyilatkozatnak tartalmaznia kell, hogy miben áll a megbízó (Siemens) szerződésszegése. A felperesi lehívás nem felel meg a fenti alaki követelményeknek, nem tartalmazza a Siemens szerződésszegésének mibenlétét, ezért az okmányszigorúság elve miatt az alperes emiatt is jogszerűen utasította el azt.

A felperes másodlagos kereseti kérelme tekintetében helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a garancia megszövegezése nem megtévesztő. Nem vitásan a garancia főszövege nem áll ellentétben az URDG rendelkezéseivel, hanem ahogy azt az elsőfokú bíróság megállapította a garancia szövegéhez képest az URDG rendelkezései többlettartalommal bírnak. Helytállóan hivatkozott az elsőfokú bíróság arra, hogy a felperes, mint egy nemzetközi vállalatcsoport tagja, az adott jogviszonyban tisztában kellett, hogy legyen az URDG 458 tartalmával, illetőleg annak alkalmazása jelentőségével. Nem vitásan a szövegben lehetett volna, pontosabban is fogalmazni, akár úgy, hogy az URDG 458 rendelkezéseit tételesen szerepelteti az alperes a bankgarancia szövegében, csak hogy ezen nemzetközi szokványnak éppen az a funkciója, hogy a szabványosítás keretében egyszerűbbé tegye a jognyilatkozatok megtételét, szerződések megkötését, ahogy arra a felperes a szokvány természetének megítélése körében hivatkozott. Megalapozottan értékelte az elsőfokú bíróság a 2011. április 13-i telefonbeszélgetés tartalmát és helytállóan következtetett ebből arra, hogy a felperes félrevezető információt nem kapott, a beszélgetés tartalma alapján a felperes nem vonhatott le olyan következtetést, hogy a szerződésszegés mibenlétét nem kell megjelölnie, és arra sem, hogy a garanciában foglaltaktól eltérő számlaszámra utalás kérése megfelelő lesz. Nem vitásan a peres felek a polgári jogok gyakorlása és kötelezettségek teljesítése során a jóhiszeműség és tisztesség követelményeinek megfelelően, kölcsönösen együttműködve kötelesek eljárni, mind a szerződés megkötésénél, mind a teljesítés körében együttműködésre kötelezettek. A bankalkalmazottnak azon tájékoztatása, hogy "szó szerint (úgy kell megtenni a lehívást), ahogy a garanciában szerepel" nem jelenti azt, hogy a szerződésszegés mibenlétét nem kell a felperesnek megjelölni. Nem vitásan az angol nyelvű bankgarancia lehívásban szerepelnie kellett azon mondatrésznek, hogy a Siemens nem tett eleget a szerződés rendelkezéseinek. A bankalkalmazott nem tájékoztatta a felperest arról, hogy a bankgarancia lehívásának az URDG rendelkezéseinek is meg kell felelnie, azonban ezt a felperesnek a fentiekben kifejtettek szerint tudnia kellett volna, függetlenül a bankalkalmazott tájékoztatásától.

A fent kifejtettek alapján a ... Ítélet tábla az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta. A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a ... Ítélet tábla kötelezte a felperest a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség alperes részére, valamint a 6/1986.(VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján az állam javára 2.500.000 Ft feljegyzett eljárási illeték megfizetésére.

Budapest, 2015. október 1.

Vargáné dr. Erdődi Ágnes sk.
törvényszéki tanácselnök
a tanács elnöke

dr. Gajdos István sk.
törvényszéki bíró, előadó

dr. Szabó Györgyi sk.
törvényszéki bíró